Algebra liniowa z geometrią 2

1 Terminy kolowium

- 12.04 pierwszy semestr
- 24.05 drugi semestr (1-11) Jurlewicz

2 Przestrzenie wektorowe

Uwagi: (V, K, \oplus, \odot) - przestrzeń wektorowa

- 1. Elementy ciala K nazywamy **skalarami**, a elementy zbioru V **wektorami**.
- 2. Dla uproszczenia zapisu na skalarach i wektorach działania będziemy oznaczali $+, \cdot$.
- 3. Gdy $K = \mathbb{R}$, to przestrzeń wektorowa $(V, \mathbb{R}, +, \cdot)$ nazywamy rzeczywistą.
- 4. Gdy $K = \mathbb{C}$, to $(V, \mathbb{C}, +, \cdot)$ nazywamy zespoloną.
- 5. Zamiast pisać $(V,K,+,\cdot)$ często piszemy "V jest przestrzenią wektorową".
- 6. Jeśli $x, y \in V$, to zapis x y oznaczamy x + (-y), gdzie -y jest elementem przeciwnym w grupie addytywnej (V, +).
- 7. Element neutralny w grupie (V, +) oznaczamy Θ i nazywamy wektorem zerowym.

Przykład 2.1.

 $(\mathbb{R}^N = \underbrace{\mathbb{R} \times \ldots \times \mathbb{R}}_{N}, \mathbb{R}, \oplus, \odot)$ jest przestrzenią wektorową, gdzie działania są zdefiniowane następująco:

$$\forall x = (x_1, \dots, x_N), y = (y_1, \dots, y_N) \in \mathbb{R}^N :$$

$$x \oplus y := (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_N + y_N) \in \mathbb{R}^N$$

$$\forall \alpha \in \mathbb{R}, \forall x = (x_1, \dots, x_N) \in \mathbb{R}^N :$$

$$\alpha \odot x := (\alpha x_1, \dots, \alpha x_N) \in \mathbb{R}^N.$$

Przykład 2.2.

K - dowolne ciało $(K^N = \underbrace{K \times \ldots \times K}_N, \mathbb{R}, \oplus, \odot)$ - przestrzeń wektorowa z działaniami:

$$\forall x = (x_1, \dots, x_N), y = (y_1, \dots, y_N) \in K^N :$$

$$x \oplus y := (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_N + y_N)$$

$$\forall \alpha \in K, \forall x = (x_1, \dots, x_N) \in K^N :$$

$$\alpha \odot x := (\alpha x_1, \dots, \alpha x_N).$$

- 3 Podprzestrzenie wektorowe
- 4 Liniowa niezależność wektorów
- 5 Baza

6 Wymiar przestrzeni wektorowej

Twierdzenie 6.1. Wszystkie bazy danej przestrzeni wektorowej są równoliczne.

Wniosek. (twierdzenie Steinera)

Jeśli pewna baza przestrzeni V ma n elementów, to każda inna baza tej przestrzeni ma też n elementów.

Definicja 6.1.

- Jeśli przestrzeń wektorowa V ma skończoną bazę, to mówimy, że jest skończenie wymiarowa i oznaczamy dimV.
- Jeśli przestrzeń V ma nieskończoną bazę, to mówimy, że jest nieskończenie wymiarowa i wówczas oznaczamy $\dim V = \infty$.

Uwaga: Powyższa definicja jest poprawna ponieważ wszystkie bazy są równoliczne.

Twierdzenie 6.2.

Założenia: V w przestrzeni wektorowej, $V_1 \subseteq V$ - podprzestrzeń **Teza:**

- 1. $dimV_1 \leq dimV$
- 2. Jeśli $dimV_1 = dim < \infty$, to $V = V_1$??

Dowód.

1. Niech B będzie bazą $V_1 \implies dimV_1 = \sharp B$ $\implies B$ jest zbiorem wektorów liniowo niezależnych w V $\implies B$ można rozszerzyć do bazy

$$A \supseteq B \le V$$

$$dimV = \sharp A \ge \sharp B = dimV_1$$

2. Niech B będzie bazą w V_1 $\implies B$ mogę rozszerzyć do bazy $A \ge B$ w V

ale
$$\sharp A = \sharp B < \infty \implies A = B$$

$$V_1 = lin(B) = lin(A) = V$$

7 Odwzorowania liniowe

Definicja 7.1.

Niech V i W będą przestrzeniami wektorowymi nad ciałem K. Mówimy, że odwzorowanie $\varphi: V \mapsto W$ jest **liniowe**, jeśli

$$\forall x, y \in V, \alpha, \beta \in K : \varphi(\alpha x + \beta y) = \alpha \varphi(x) + \beta \varphi(y)$$

Twierdzenie 7.1. $\varphi: V \mapsto W$ jest odwzorowaniem liniowym \iff

$$\begin{cases}
\forall x, y \in V : \varphi(x+y) = \varphi(x) + \varphi(y) \\
\forall \alpha \in K, x \in V : \varphi(\alpha x) = \alpha \varphi(x)
\end{cases} \tag{1}$$

П

Dowód.

"⇐="

$$\varphi(\alpha x + \beta y) \stackrel{\text{1}}{=} \varphi(\alpha x) + \varphi(\beta y) \stackrel{\text{2}}{=} \alpha \varphi(x) + \beta \varphi(y)$$

 $"\Longrightarrow"$

•
$$\varphi(x+y) = \varphi(1 \cdot x + 1 \cdot y) \stackrel{\text{\tiny zaf}}{=} 1 \cdot \varphi(x) + 1 \cdot \varphi(y) = \varphi(x) + \varphi(y)$$

$$\bullet \ \varphi(\alpha x) = \varphi(\alpha x + 0 \cdot x) \stackrel{\mathrm{saf}}{=} \alpha \varphi(x) + 0 \cdot \varphi(x) = \alpha \varphi(x) + \Theta = \alpha \varphi(x)$$

Twierdzenie 7.2. $\varphi: V \mapsto W \text{ jest liniowe} \iff$

$$\forall k \in \mathbb{N}, \forall v_1, \dots, v_k \in V, \forall \alpha_1, \dots, \alpha_k \in K : \varphi(\sum_{i=1}^k \alpha_i v_i) = \sum_{i=1}^k \alpha_i \varphi(v_i)$$

Dowód. indukcją matematyczną na k (ćw.)

Twierdzenie 7.3.

Jeśli $\varphi: V \mapsto W$ jest odwzrowaniem liniowym to $\varphi(\Theta_v) = \Theta_w$ Dowód.

$$\varphi(\Theta_v) = \varphi(0 \cdot v) = 0 \cdot \varphi(v) = \Theta_w$$

Przykład 7.1.

1. $id_v: V \ni v \longmapsto v \in V$ jest odwzorowaniem liniowym $id_v(\alpha v_1 + \beta v_2) = \alpha v_1 + \beta v_2 = \alpha \cdot id_v(v_1) + \beta \cdot id(v_2)$

2. Odwzorowanie zerowe

$$\varphi: V \ni v \longmapsto \Theta_w \in W$$
$$\Theta(\alpha v_1 + \beta v_2) = \Theta_w = \alpha \cdot \Theta_w + \beta \cdot \Theta_w = \alpha \varphi(v_1) + \beta \varphi(v_2)$$

3. Niech $V=V_1\oplus V_2$ Wówczas $\forall\ v\in V\ \exists!\ v_1\in V_1\ \exists!\ v_1\in V_2: v=v_1+v_2$

Definiujemy odwzorowanie $\pi_1:V\ni v\longmapsto v_1\in V_1$ - rzutowanie na V_1 w kierunku V_2

Analogicznie $\pi_2: V \ni v \longmapsto v_2 \in V_2$ - rzutowanie na V_2 w kierunku V_1 Udowodnimy, że π_1 jest liniowe (dowód dla π_2 analogiczny).

Niech $x, y \in V, \alpha, \beta \in K$ Wówczas

$$x = x_1 + x_2$$
$$y = y_1 + y_2$$

gdzie $x_1, y_1 \in V_1, x_2, y_2 \in V_2$

$$\pi_1 \underbrace{(\alpha x + \beta y)}^{v} = \pi_1(\alpha(x_1 + x_2) + \beta(y_1 + y_2))$$

$$= \pi_1(\underbrace{(\alpha x_1 + \beta y_1)}_{\in V_1} + \underbrace{(\alpha x_2 + \beta y_2)}_{\in V_2})$$

$$= \alpha x_1 + \beta y_1$$

$$= \alpha \pi_1(x) + \beta \pi_1(y)$$

«jakis rysuneczek tutaj»

4. Niech W będzie podprzestrzenią wektorową w V

$$\kappa: W \ni w \longmapsto w \in V - zanurzenie$$

Przykład «rysuneczek dwie osie i R do 2»

$$\mathbb{R} \ni x \longmapsto (x,0) \in \mathbb{R}^2$$
$$\mathbb{R} \times \{0\} \ni (x,0) \longmapsto (x,0) \in \mathbb{R}^2$$

5. V - przestrzeń wektorowa, $\lambda \in K$

Odwzorowanie $\varphi_{\lambda}: v \ni v \longmapsto \lambda v \in V$ jest liniowe i nazywamy je **homotetią**.

6. I - przedział w \mathbb{R}

$$\mathcal{C}^{\infty}(I) = \{ f : I \longmapsto \mathbb{R} : f \text{ jest } w \text{ } \mathcal{C}^{\infty} \}$$

$$F: \mathcal{C}^{\infty}(I) \ni f \longmapsto f' \in \mathcal{C}^{\infty}(I)$$

Ponieważ
$$(f+g)' = f' + g'$$

 $(\alpha f)' = \alpha \cdot f'$

Zatem F jest odwzorowaniem liniowym.